

عنوان مقاله:

تحلیل و تبیین فرآیند میانجی‌گری کیفری در نظام دادرسی ایران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین‌المللی فقه، حقوق و پژوهش‌های دینی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

عباس باباپور - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی دانشگاه پیام نور مرکز مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

گسترش و تراکم پرونده‌ها، مسئولیت رسیدگی محاکم کیفری، تورم جمعیت کیفری زندان‌ها و همچنین عدم کارایی مجازات‌های سنتی و قدیمی، حقوقدانان، جرم‌شناسان و جامعه‌شناسان را به سمت ایجاد سازوکارهای جدیدی برای قضاوت‌دایی، کاهش مسئولیت رسیدگی محاکم و همچنین پیش‌گیری از بروز انحرافات ثانوی، سوق می‌دهد. از شاخص‌ترین نمونه‌های این ساز و کارها برای پیشبرد اهداف مذکور می‌توان به نهاد میانجی‌گری کیفری اشاره کرد. میانجی‌گری به عنوان یکی از ابزارهای عدالت‌ترمیمی است؛ و یکی از روش‌های حل اختلاف است؛ که در آن شخص ثالث به نام میانجی به طرفین اختلاف در رسیدن به توافق کمک می‌کند؛ پیش از تصویب قانون آیین دادرسی کیفری در سال ۱۳۹۲ این نهاد در نظام دادرسی کیفری ایران پیش‌بینی نشده بود. قانونگذار ایران صرفاً با ذکر یک ماده و تصویب آیین‌نامه مرتبط به این تاسیس اشاره نموده است. علی‌رغم این که سال‌ها از تصویب آیین‌نامه میانجی‌گری در امور کیفری در ایران می‌گذرد، هنوز هم اجرای آن در مراحل ابتدایی خود قرار دارد؛ به همین دلیل تحلیل و بررسی علل عدم اجرای این نهاد در ایران امری اجتناب‌ناپذیر است، لذا تحقیق حاضر با روش کتابخانه‌ای، ضمن مطالعه سابقه تاریخی این نهاد، به بیان انواع، شرایط، علل گرایش و چالش‌های اجرایی پیش‌روی نهاد میانجی‌گری کیفری در ایران و ارائه راهکارها و پیشنهادات در این خصوص و نهایتاً به نتیجه‌گیری می‌پردازد، تا حقوق ایران نیز بتواند با الگوبرداری از حقوق کشورهای دیگر که این نهاد را به نحو احسن اجرا می‌کنند به میانجی‌گری کیفری هر چه بهتر و بیشتر قدرت اجرایی ببخشد.

کلمات کلیدی:

میانجی‌گری کیفری، آیین دادرسی کیفری، آیین‌نامه میانجی‌گری در امور کیفری، عدالت‌ترمیمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1439860>

